

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Ja, æret være dem, der hænger nøglen til sidst, ikke?

Jeg svarede nu hr. Niels Helveg Petersen.

Man kan ikke bare tage tallene fra et område og sige, at så kan man også i et andet område. Men hr. Søvnal kan læse det, for jeg har jo ikke så meget taletid. Der blev svaret.

Med hensyn til ernæringssituationen er der altså forskellige tal baseret på forskellige måder at tælle op på. Det fremgår også af vores rapport. Så derfor vil jeg ikke stå her og bekræfte noget som helst uden videre, men jeg synes præcis, at det er et godt spørgsmål for udvalget, hvad de forskellige kriterier for tallene er.

Jeg vil overhovedet ikke gå i diskussion med UNICEF, men pege på, at de jo påpeger, at der skal relativ stabilitet til for at få det tal ned. Der kan man så sige, at man kun vil diskutere virkeligheden. Det er jo den omvendte Karl Marx, der sagde, at filosoferne før i tiden prøvede at fortolke virkeligheden, men at det drejede sig om at lave den om. Nu kan jeg forstå, at hr. Søvnal kun vil fortolke virkeligheden, han vil ikke være med til at lave den om.

Hvis virkeligheden ikke er tilfredsstillende, har jeg det altså sådan, at jeg så går ind i politik for at lave den om og lave den bedre, men jeg forstår, at hr. Søvnal vil nøjes med at diskutere den, og det er jo trist. Så hr. Søvnal har glemte sine gamle socialistiske forudsætninger. Men vi går altså ind for at lave om, for at forbedre. Det er derfor, vi er til stede, nemlig for at forbedre vilkårene for irakerne.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Jeg forsøgte dagen igennem at få svar på spørgsmål om regeringens langsigtede strategi for Irak, og jeg håber, at udenrigsministeren kan hjælpe mig med et svar.

Det, som jeg opfatter som noget af det nye i analysen, er det, der står på side 6, og jeg citerer:

Når ansvaret for sikkerheden er overdraget til irakerne, er det forventningen, at behovet for multinationale styrker i det sydlige Irak vil mindskes væsentligt, og at det danske bidrag til den multinationale sikringsstyrke vil kunne reduceres til et minimum. Citat slut.

Er den langsigtede forventning, som indgår og ligger til grund for analysen, en forventning om, at amerikanerne etablerer baser i Irak, og at Danmark så fortsat yder bidrag, selv efter at an-

svaret er overladt til irakerne selv? Er det sådan, det her skal læses?

(Kort bemærkning).

Udenrigsministeren (Per Stig Møller):

Jeg har set de forskellige rygter og forlydender om, at der skulle blive etableret fire faste amerikanske baser i Irak. Jeg skal minde om, at amerikanerne så også har ladet vide for det første, at der ikke er nogen direkte planer om det, og for det andet, at det i så fald vil være en bilateral aftale med den irakiske regering, som det er alle steder, hvor amerikanerne har baser. Så det bliver såmænd ikke noget, vi kommer til at blande os i.

Men det, der står her i analysen, er jo analysens vurdering, at man kan gå ned, når sikkerheden er der. Så kan man komme i det, der hedder barakisering: Man kan holde sig tilbage i barakkerne og blive tilkaldt, hvis sikkerhedsstyrkerne er ved at blive overmandet af terroristgrupper. Men det er jo Folketinget selv, der afgør det.

Kl. 15.10

Det her er en 12-måneders-beslutning, og det betyder ikke, at analysen er det samme som regeringens forslag. Analysen siger, at man så kan gå ned til et minimum. Men det er jo vores politiske afgørelse, om man vil blive på et minimum, eller om man så vil trække sig ud, fordi man mener, at nu kan de klare resten selv, og det er der jo ikke taget stilling til.

Det, der er taget stilling til nu, er, at vi kan justere antallet i løbet af de 12 måneder, vi har en aftale om med det flertal, der måtte være, og som er der for øjeblikket med Dansk Folkeparti. Det er der, man aftaler, hvordan man kan justere tallene i et næste beslutningsforslag og også under dettes levetid, som er 1 år.

(Kort bemærkning).

Morten Helveg Petersen (RV):

Af netop samme grund spørger jeg om udenrigsministerens holdning.

Er det ikke korrekt, at det her er nyt i forhold til, hvad Folketinget ellers er blevet præsenteret for? Er det ikke korrekt, at det her kan tolkes som begyndelsen på et Cypernsscenario, så vi i princippet også kan være til stede i Irak om eksempelvis 25 år, om end på et minimum, eller hvad man nu beslutter sig for?

Endelig: Er det udenrigsministerens holdning? Forestiller udenrigsministeren sig selv en situation, et scenarie, hvor vi eksempelvis også om 20-25 år har en dansk deling soldater i et